

hans daarlige økonomiske Forhold og hans Stilling som Familieforfærger gjør, at den synes med forøget Rægt. Ved at han har maattet bygge et Hus, da der ikke med hans Stilling fulgte Embedsbolia, som han nu har maattet sælge til den første den bedste Køber, har han lidt et Tab paa 1000 Kr., en for ham betydelig Sum, da den udgjorde den Sparefum, han gennem flere Aar havde kunnet lægge til Side af sin knap tilmaalte Løn. Da Afstedigelsen har affkaaret ham fra, ved efterhaanden at rykke op til højere Løn, at faa Erstatning for de Aar, han har maattet arbejde for en lavere Løn, og da han et halvt Aar har været uden Erhverv og intet har kunnet tjene til Familiens (Hustru og 3 Børn) Underhold, mener han det forstaaeligt, i hvilken Grad Afstedigelsen har beredt ham pekuniært Tab. Efter den Maade, hvorpaa han er bleven afflediget, kan han ikke ønske Ansættelse i offentlig Skoleembede, og da han nu er 42 Aar og af svageligt Helbred, vil det rimeligvis falde ham vanskeligt at bryde sig en ny Levevei og fremtidig fortjene Udkommet til sig og sine. Da han ikke har faaet noget Svar paa sit Andragende til Ministeriet, ansøger han derfor Rigsdagen om at, den vil yde sin Bistand til, at han kan faa det bevilget, da han synes, at Villighed taler for, at han efter 20 Aars Værsvirksomhed erholder en aarlig Understøttelse.

Da denne Sag vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

74. Fra Enkefru M. Sic af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 17de December 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Schalling).

Andragerinden, der er Enke efter Professor Chr. Sic, oplyser, at hendes Enkepension er 450 Kr. aarlig, at hun er uden Formue og har maattet sørge for sin Mands Sønnesønner, som denne havde antaget sig ved Faderens Død, og af hvilke den yngste har taaget Eksamen artium med et udmærket Resultat, hvorfor hun gerne fremdeles vilde hjælpe ham under hans Studier. Den af hendes Mand udfoldeede videnskabelige Virksomhed, særlig ved et større leksikalsk Værk, har ikke i noget Forhold betalt sig, og paa Grund af Dplagets Størrelse (15,000 Eksemplarer) kan hun ikke vente nogen Indtægt deraf. Da hendes Mands Virksomhed har været til stor Gavn baade for Skoleundervisningen og i videre Kredse her i Landet, og da hendes Aar ere meget trange, ansøger hun Folketinget om en aarlig Understøttelse paa 600 Kr., efter at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa et Andragende derom, har svaret, at det ikke ser sig i Stand til at bevilge den.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenets Overvejelse.

75. Fra forhenværende Søværnepligtig, L. W. Tønder af Ribe om Invalideunderstøttelse. (Indbragt af Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds, Aberg).

Andrageren forklarer, at han i den første slesvigiske Krig gjorde Tjeneste som søværnepligtig, og var ved Indkaldelsen sund og stærk men ved Hjemsendelsen i dødsfyg Tilstand. Den under Afstjeningen af Værnepligten paadragne Sygdom har han senere bestandig lidt af, og den har bevirket, at han derefter altid har været uden Arbejdsdygtighed. Han har tidligere forgæves søgt om Invalideunderstøttelse. Senest i Marts d. A., da han antog, at Loven af 1ste Marts f. A. maatte tale til Fordel for ham, men han har modtaget det Svar, at man ikke ser sig i Stand til at bevilge ham en saadan. Andrageren bemærker i den Anledning, at, naar det forlanges, at der skal kunne paavises en bestemt Lejlighed, ved hvilken man har paadraget sig den Svagthed hvoraf man lider, da er hans Svaghed, Bryst- og Mave sygdom, af den Bestaafenhed, at der umulig kan føres noget Bevis for, ved hvilken Lejlighed han har paadraget sig den. Dog mener han, at det er flet dels ved Indtagelsen af Den Helworm og dels nogen Tid senere, da han med flere maatte ligge paa Bunden af en Baad for at tjene som Ballast, da Løjtnant Hammer en Dag i forrygende Vejr vilde sejle ud til „Gejser“; han laa paa den Maade